

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ὕπ' Ἀρ. 846 τῆς 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1970

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ὁ περί Ἐκδόσεως Φυγοδίκων Νόμος τοῦ 1970 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἄριθμός 97 τοῦ 1970

ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΝΟΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶν :

1. Ὁ παρῶν Νόμος δύναται νὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί Ἐκδόσεως Φυγοδίκων Νόμος τοῦ 1970. Συνοπτικός τίτλος.

Μέρος Ι.—ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου— Ἑρμηνεία.

«ἀδίκημα, δι' ὃ δύναται νὰ χωρήσῃ ἐκδοσις» κέκτηται οἷαν ἐννοίαν ἀπέδωκε τῷ ὄρῳ τούτῳ τὸ ἄρθρον 5'

«καθωρισμένη χώρα τῆς Κοινοπολιτείας» σημαίνει οἰανδήποτε χώραν τῆς Κοινοπολιτείας, ἥτις ἤθελεν ἐπὶ τούτῳ καθορισθῆ δύναμει τοῦ ἄρθρου 4'

«Κράτος συνάψαν συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας» σημαίνει ξένον Κράτος, μεθ' οὗ συνήφθη συνθήκη ἐκδόσεως, τελοῦσα ἐν ἰσχύϊ·

«ξένον Κράτος» σημαίνει, ἐξαιρουμένων τῶν χωρῶν τῆς Κοινοπολιτείας, οἰονδήποτε ἕτερον, πλὴν τῆς Δημοκρατίας, Κράτος, περιλαμβάνει δὲ πᾶν συστατικὸν μέρος τοῦ τοιούτου Κράτους ὡς καὶ πάσας τὰς ἐδαφικὰς περιοχάς, ὧν τὸ ἐν λόγῳ Κράτος ἔχει τὴν διεθνῆ ἐκπροσώπησιν·

«συνθήκη ἐκδόσεως» σημαίνει οἰανδήποτε συνθήκην ἢ συμφωνίαν, ἥτις ἤθελε συναφθῆ μετὰ τῆς Δημοκρατίας καὶ ξένου τινὸς Κράτους καὶ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκδοσιν φυγοδίκων ἢ οἰανδήποτε τοιαύτην συναφθεῖσαν πρὸ τῆς 16ης Αὐγούστου 1960, ἧς ἡ ἰσχὺς ἐκτείνεται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ καὶ δεσμεύει ταύτην·

«Υπουργός» σημαίνει τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης·

«φυγόδικος» σημαίνει πρόσωπον, ὅπερ διώκεται ἢ κατεδικάσθη δι' ἀδίκημα, δι' ὃ δύναται νὰ χωρήσῃ ἔκδοσις, διαπραχθέν ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας ξένου τινὸς Κράτους ἢ χώρας τινὸς τῆς Κοινοπολιτείας καὶ ὅπερ εὐρίσκεται ἢ ὑπάρχουν ὑπόνοιαι ὅτι εὐρίσκεται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἢ ἐν τινὶ ξένῳ Κράτει ἢ ἐν τινὶ χώρᾳ τῆς Κοινοπολιτείας.

«φυλάκιαι» περιλαμβάνει καὶ τὴν πάσης φύσεως κράτησιν «χώρα» περιλαμβάνει οἰανδήποτε ἑδαφικὴν περιοχὴν.

Μέρος ΙΙ.—ΕΚΔΟΣΙΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

Πρόσωπα
ὑποκειμένα
εἰς ἔκδοσιν.

3. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, πρόσωπον εὐρισκόμενον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ, ὅπερ διώκεται ἢ κατεδικάσθη δι' ἀδίκημα, δι' ὃ δύναται νὰ χωρήσῃ ἔκδοσις, ἐν οἳδήποτε Κράτει συνάψαντι συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας ἢ ἐν οἳδήποτε καθωρισμένη χώρᾳ τῆς Κοινοπολιτείας ἢ ὅπερ καταζητεῖται πρὸς ἔκτισιν ποινῆς μετὰ καταδίκην αὐτοῦ διὰ τοιοῦτον ἀδίκημα εἰς οἳδήποτε τοιοῦτον Κράτος ἢ χώραν, δύναται νὰ συλληφῆ καὶ ἀποδοθῆ εἰς τὸ ὡς εἴρηται Κράτος ἢ χώραν, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος Νόμου.

Καθωρισμένα
χώραι τῆς Κοι-
νοπολιτείας.

4.—(1) Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται, διὰ Διατάγματος αὐτοῦ δημοσιευομένου ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας, νὰ ὀρίσῃ χώραν τινὰ τῆς Κοινοπολιτείας ὡς καθωρισμένην τοιαύτην διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου.

(2) Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται, διὰ Διατάγματος αὐτοῦ δημοσιευομένου ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας, νὰ ὀρίσῃ ὅτι ὁ παρὼν Νόμος θὰ τυγχάνῃ ἐφαρμογῆς καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἔκδοσιν προσώπων εἰς οἳδήποτε καθωρισμένην χώρᾳ τῆς Κοινοπολιτείας ἢ τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν ἐξ οἳσδήποτε τοιαύτης χώρας, ὑπὸ τὰς ἐν τῷ Διατάγματι ἐκάστοτε καθοριζόμενας ἐξαιρέσεις, προσαρμογὰς ἢ τροποποιήσεις.

Ἀδικήματα
δι' ὃ δύναται
νὰ χωρήσῃ
ἔκδοσις.

5.—(1) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου, τὸ ἀδίκημα, δι' ὃ πρόσωπον τι διώκεται ἢ κατεδικάσθη εἰς Κράτος συνάψαν συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας ἢ εἰς καθωρισμένην χώραν τῆς Κοινοπολιτείας, λογίζεται ὡς ἀδίκημα, δι' ὃ δύναται νὰ χωρήσῃ ἔκδοσις, ἔάν—

(α) ἐν μὲν τῇ περιπτώσει ἀδικήματος κατὰ τὴν νομοθεσίαν Κράτους, συνάψαντος συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας, προνοῖται ἐν τῇ συνθήκῃ ἐκδόσεως.

(β) ἐν δὲ τῇ περιπτώσει ἀδικήματος κατὰ τὴν νομοθεσίαν καθωρισμένης χώρας τῆς Κοινοπολιτείας, εἶναι ἀδίκημα ὅπερ, ὅπωςδήποτε περιγραφόμενον ἐν τῇ τοιαύτῃ νομοθεσίᾳ, ἐμπύπτη ἐν οἳδήποτε κατηγορίᾳ ἀδικημάτων ἐκτιθεμένη εἰς τὸ συνημμένον τῷ παρόντι Νόμῳ Παράρτημα, καὶ τιμωρῆται δυνάμει τῆς τοιαύτης νομοθεσίας, διὰ ποινῆς φυλακίσεως δώδεκα τοῦλάχιστον μηνῶν ἢ διὰ μείζονος τοιαύτης.

Παράρτημα.

(γ) ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἢ συνιστώσα τὸ ἀδίκημα πράξις ἢ παράλειψις ἢ ἰσοδύναμος πράξις ἢ παράλειψις, θὰ ἀπετέλει ἀδίκημα κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς Δημοκρατίας ἔάν ἐλάμβανε χώραν ἐντὸς τῆς Δημοκρατίας ἢ, προκειμένου περὶ ἀδικήματος ὑποκειμένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Δημοκρατίας, καὶ διαπραχθέντος ἐκτὸς τῆς ἑδαφικῆς ἐπικρατείας αὐτῆς, ἔάν ἐλάμβανε χώραν ἐκτὸς τῆς ἑδαφικῆς ἐπικρατείας τῆς Δημοκρατίας ὑπὸ ἀναλόγους περιστάσεις.

(2) Ἴνα ἀποφασισθῆ, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἐὰν ἀδίκημά τι κατὰ τὴν νομοθεσίαν καθωρισμένης χώρας τῆς Κοινοπολιτείας ἐμπέπη ἔν τινι κατηγορίᾳ ἀδικημάτων, ἐκτιθεμένη εἰς τὸ συνημμένον τῷ παρόντι Νόμῳ Παράρτημα, οὐδόλως θέλουσι ληφθῆ ὑπ' ὄψιν οἰαδήποτε εἰδικὴ πρόθεσις ἢ πνευματικὴ κατάστασις ἢ εἰδικαὶ ἐπιβαρυντικαὶ περιστάσεις, αἵτινες δυνατὸν νὰ λογιζῶνται ὡς ἀναγκαῖα συστατικὰ στοιχεῖα τοῦ ἀδικήματος τούτου δυνάμει τῆς ἐν λόγῳ νομοθεσίας.

Παράρτημα.

(3) Αἱ ἐκτιθέμεναι εἰς τὸ συνημμένον τῷ παρόντι Νόμῳ Παράρτημα κατηγορίαι ἀδικημάτων, περιλαμβάνουν ἐν ἐκάστη περιπτώσει καὶ τὴν ἀπόπειραν ἢ συνωμοσίαν πρὸς διάπραξιν τῶν ἐν αὐτῷ περιγραφομένων ἀδικημάτων, τὴν συνδρομὴν, προτροπὴν ἢ προαγωγὴν εἰς τὴν διάπραξιν τῶν, τὴν συνενοχίαν, πρὸ ἢ μετὰ τὴν διάπραξιν τῶν, ὡς καὶ τὴν παρακώλυσιν τῆς συλλήψεως ἢ διώξεως τῶν ἐνεχομένων εἰς τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα προσώπων.

Παράρτημα.

(4) Πᾶσα μνεῖα γινομένη ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ εἰς τὴν νομοθεσίαν οἰουδήποτε Κράτους ἢ χώρας θέλει ἐρμηνευθῆ ὡς διαλαμβάνουσα καὶ τὴν κρατούσαν εἰς οἰανδήποτε ἐδαφικὴν περιοχὴν αὐτῆς νομοθεσίαν.

6.—(1) Οὐδεὶς θέλει ἐκδοθῆ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου εἰς Κράτος συνάψαν συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας ἢ εἰς καθωρισμένην χώραν τῆς Κοινοπολιτείας οὐδὲ δύναται νὰ κρατηθῆ ἢ νὰ ἐκδοθῆ ἔνταλμα κρατήσεως αὐτοῦ διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς τοιαύτης ἐκδόσεως, ἐὰν οὗτος εἶναι πολίτης τῆς Δημοκρατίας ἢ ἐὰν ὁ Ὑπουργός, τὸ ἐκδικάζον τὴν αἴτησιν τῆς ἐκδόσεως δικαστήριον ἢ τὸ ἐπιληφθὲν αἰτήσεως habeas corpus ἢ αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως Ἀνώτατον Δικαστήριον κρίνῃ ὅτι—

Γενικοὶ
περιορισμοὶ
ἐπὶ τῆς
ἐκδόσεως.

(α) τὸ ἀδίκημα, δι' ὃ οὗτος διώκεται ἢ κατεδικάσθη εἶναι πολιτικοῦ χαρακτῆρος·

(β) ἡ αἴτησις ἐκδόσεως (καίτοι ἐμφανιζομένη ὡς ἀφορῶσα εἰς ἀδίκημα δι' ὃ δύναται νὰ χωρήσῃ ἐκδοσις) ὑπεβλήθη ἐν τῇ πραγματικότητι ἐπὶ τῷ σκοπῷ διώξεως ἢ κολάσεως αὐτοῦ λόγῳ τῆς φυλῆς εἰς ἣν ἀνήκει, τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ πεποιθήσεων, τῆς ἐθνικότητός του ἢ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φρονημάτων ἢ

(γ) οὗτος θὰ ἠδύνατο, ἐφ' ὅσον ἐνηργεῖτο ἡ ἐκδοσις του, νὰ τύχῃ δυσμενοῦς μεταχειρίσεως κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεώς του ἢ νὰ κολασθῆ, κρατηθῆ ἢ περιορισθῆ ἢ προσωπικῇ αὐτοῦ ἐλευθερίᾳ, λόγῳ τῆς φυλῆς εἰς ἣν ἀνήκει, τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ πεποιθήσεων, τῆς ἐθνικότητός του ἢ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φρονημάτων.

(2) Πρόσωπον διωκόμενον δι' ἀδίκημά τι δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῆ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου εἰς οἰονδήποτε Κράτος ἢ χώραν οὐδὲ δύναται νὰ ἐκδοθῆ ἔνταλμα κρατήσεώς του ἢ νὰ κρατηθῆ διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς τοιαύτης ἐκδόσεως, ἐφ' ὅσον ἤθελε φανῆ, ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ὅτι ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦτο κατηγορεῖτο ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ διὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀδικήματος θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ ἀπαλλαγῆ τῆς κατηγορίας δυνάμει οἰονδήποτε κανόνος δικαίου, ἀφορῶντος εἰς προηγουμένην ἀθώωσιν ἢ καταδίκην.

(3) Οὐδεὶς θέλει ἐκδοθῆ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου εἰς οἰονδήποτε Κράτος ἢ χώραν οὐδὲ δύναται νὰ ἐκδοθῆ ἔνταλμα κρατήσεώς του ἢ νὰ κρατηθῆ ἐπὶ τῷ τέλει ἐκδόσεώς του, ἐκτὸς ἐὰν διαλαμβάνηται πρόνοια ἐν τῇ νομοθεσίᾳ τοῦ ὡς εἴρηται Κράτους ἢ χώρας ἢ ἐν

διευθετήσει γενομένη μετὰ τοῦ τοιοῦτου Κράτους ἢ χώρας, διασφαλίζουσα ὅτι, ἐκτός ἐάν προηγουμένως ἐπανεέλθῃ ἢ τῷ παρασχέθῃ ἢ δυνατότης νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν Δημοκρατίαν, οὗτος δὲν θὰ δικασθῇ, ἀποδοθῇ, ἐκδοθῇ ἢ παραδοθῇ εἰς οἰονδήποτε Κράτος ἢ χώραν οὐδὲ νὰ κρατηθῇ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς παραπομπῆς αὐτοῦ εἰς δίκην ἢ τῆς ἀποδόσεως, ἐκδόσεως ἢ παραδόσεώς του, ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ἐν τῷ ὧς εἴρηται Κράτει ἢ χώρᾳ, δι' ἀδίκημα ἢ ἀναφορικῶς πρὸς ἀδίκημά διαπραχθὲν πρὸ τῆς ἐκδόσεώς του δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, πλην—

(α) τοῦ ἀδικήματος, ἀναφορικῶς πρὸς ὃ ἐγένετο ἢ αἵτησις ἐκδόσεως δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου·

(β) οἰονδήποτε ἐλαφροτέρου ἀδικήματος, καταδειχθέντος ὑπὸ τῶν γεγονότων, ἅτινα ἀπεδείχθησαν ἐνώπιον τοῦ δικατάξαντος τὴν ἐκδοσὶν δικαστηρίου· ἢ

(γ) οἰονδήποτε ἐτέρου ἀδικήματος, δι' ὃ δύνανται νὰ χωρήσῃ ἔκδοσις, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὅποιον ὁ Ὑπουργὸς ἤθελε παρᾶσχει τὴν ἐπὶ τούτῳ συναίνεσίν του.

(4) Ἡ μνημονευομένη ἐν ἐδαφίῳ (3) διευθέτησις δύνανται νὰ εἶναι εἴτε εἰδική, ἀφορῶσα εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν, εἴτε γενικῆς φύσεως τοιαύτη, διὰ τοὺς σκοποὺς δὲ τοῦ εἰρημένου ἐδαφίου, πιστοποιητικὸν ἐκδοθὲν ὑπὸ ἢ κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν, βεβαιοῦν τὴν ὑπαρξίν διευθετήσεως μετὰ ξένου τινὸς Κράτους ἢ χώρας τῆς Κοινοπολιτείας καὶ ἐκθέτον τοὺς διαλαμβανομένους ἐν αὐτῇ ὄρους συνιστᾶ ἀμάχητον ἀπόδειξιν τῶν ἐν τῷ πιστοποιητικῷ διαλαμβανομένων γεγονότων.

(5) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἀρθρου δὲν λογίζονται ὡς πολιτικῆς φύσεως ἀδικήματα κατὰ τῆς ζωῆς ἢ τοῦ προσώπου τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κοινοπολιτείας ἢ οἰαδήποτε ἀδικήματα περιγραφόμενα ἐν ἐδαφίῳ (3) τοῦ ἀρθρου 5.

Μέρος III.—ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἐξουσιοδότησις πρὸς ἑναρξίν τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδόσεως.

7.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τὰ προσωρινὰ ἐντάλματα, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου δὲν θὰ τυγχάνωσιν ἐφαρμογῆς ἀναφορικῶς πρὸς οἰονδήποτε πρόσωπον εἰμὴ δυνάμει ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ (ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερομένης ὡς «ἐξουσιοδότησις πρὸς ἑναρξίν τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδόσεως») ἐκδιδομένης κατόπιν αἰτήσεως ἐκδόσεως, υποβαλλομένης ὑπὸ τινος Κράτους συνάψαντος συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας ἢ καθωρισμένης χώρας τῆς Κοινοπολιτείας, ἐν ᾗ Κράτει ἢ χώρᾳ διώκεται ἢ κατεδικάσθη τὸ πρόσωπον, οὗτινος αἰτεῖται ἢ ἐκδοσις· ἢ αἵτησις ἐκδόσεως δύνανται νὰ υποβληθῇ εἴτε τῷ Ὑπουργῷ Ἐξωτερικῶν μέσῳ τοῦ διπλωματικοῦ ἐκπροσώπου τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους ἢ χώρας εἴτε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ τοιοῦτου Κράτους ἢ χώρας πρὸς τὸν παρ' αὐτῇ διαπεπιστευμένον διπλωματικὸν ἐκπρόσωπον τῆς Δημοκρατίας.

(2) Πᾶσα αἵτησις, υποβαλλομένη διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἀρθρου, ὑπὸ Κράτους συνάψαντος συνθήκην ἐκδόσεως μετὰ τῆς Δημοκρατίας ἢ ὑπὸ καθωρισμένης χώρας τῆς Κοινοπολιτείας θέλει συνοδεύεται—

(α) ἐν μὲν τῇ περιπτώσει προσώπου διωκομένου δι' ἀδίκημά τι, ὑπὸ τῷ ἐντάλματος συλλήψεως αὐτοῦ, τοῦ ἐκδοθέντος εἰς τὸ ὧς εἴρηται Κράτος ἢ χώραν·

(β) ἐν δὲ τῇ περιπτώσει προσώπου, ὅπερ καταζητεῖται πρὸς ἔκτισιν ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς, ὑπὸ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς εἰς τὸ ὧς εἴρηται Κράτος ἢ χώραν, ὡς καὶ ὑπὸ ἐκθέσεως ἐμφαινούσης τὸ μέγεθος τῆς τυχόν ἐκτιθείσης ἤδη ποινῆς;

όμοῦ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, μετὰ στοιχείων ἀφορώντων εἰς τὸ πρόσωπον, οὐτινος ζητεῖται ἡ ἔκδοσις, ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν γεγονότων καὶ τῆς νομοθεσίας, θάσσει τῶν ὁποίων διώκεται ἢ κατεδικάσθη, πρὸς τούτους δὲ ὑπὸ ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἐπαρκῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν ἐντάλματος συλλήψεως αὐτοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 8.

(3) Ἐπὶ τῇ λήψει τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔναρξιν τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδόσεως, ἐκτός ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει ὅτι δὲν δύναται κατὰ νόμον νὰ ἐκδοθῇ διάταγμα ἐκδόσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου ἢ ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο ἐν τῇ πραγματικότητι νὰ ἐκδοθῇ διάταγμα ἐκδόσεως αὐτοῦ συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος Νόμου.

8. (1) Δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἔνταλμα συλλήψεως προσώπου διωκομένου δι' ἀδίκημα, δι' ὃ δύναται νὰ χωρήσῃ ἔκδοσις, ἢ προσώπου καταζητουμένου πρὸς ἔκτισιν ποινῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ μετὰ καταδίκην αὐτοῦ διὰ τοιοῦτον ἀδίκημα—

Σύλληψις ἐπὶ τῷ τέλει ἐκδόσεως.

(α) ἅμα τῇ λήψει ἐξουσιοδοτήσεως διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδόσεως, ὑπὸ δικαστοῦ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ ὁποῦ εὐρίσκεται ἢ πιστεύεται ὅτι εὐρίσκεται τὸ ὡς ἄνω πρόσωπον·

(β) ἄνευ τοιαύτης ἐξουσιοδοτήσεως, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοιοῦτου Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου, ἅμα ὡς ἤθελε ληφθῆ καταγγελία ὅτι τὸ ὡς εἴρηται πρόσωπον εὐρίσκεται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἢ πιστεύεται ὅτι εὐρίσκεται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἢ καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν Δημοκρατίαν,

ἔνταλμα δὲ ἐκδοθὲν δυνάμει τῆς παραγράφου (β) ἄνωτέρω, ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφέρεται ὡς προσωρινὸν ἔνταλμα.

(2) Δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἔνταλμα συλλήψεως δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ τῇ προσκομίσει τοιοῦτων ἀποδεικτικῶν στοιχείων, ὡς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου, θὰ ἐδικαιολόγουν τὴν ἔκδοσιν ἐντάλματος συλλήψεως προσώπου διωκομένου διὰ τὴν διάπραξιν ἀναλόγου ἀδικήματος ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, προσώπου καταζητουμένου δι' ἔκτισιν ποινῆς, μετὰ καταδίκην αὐτοῦ δι' ἀδίκημά τι, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου.

(3) Ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἤθελεν ἐκδοθῇ προσωρινὸν ἔνταλμα δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἢ ἐκδοῦσα τοῦτο ἀρχὴ θέλει γνωστοποιήσῃ ἀμελλητί τὸ γεγονός εἰς τὸν Ὑπουργὸν καὶ διαβιβάσει αὐτῷ τὴν καταγγελίαν καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὧν ἐδράζεται ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐντάλματος ἢ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τούτων· ὁ Ὑπουργὸς δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ διατάξῃ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ἐντάλματος καὶ, ἐὰν ἐνηργήθῃ δυνάμει τοῦ ἐντάλματος ἢ σύλληψις τοῦ προσώπου εἰς ὃ ἀφορᾷ τούτο, νὰ διατάξῃ τὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ, ὀφείλει δὲ νὰ πράξῃ οὕτω ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἤθελεν ἀποφασίσῃ ὅπως μὴ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐξουσιοδοτήσεως δι' ἔναρξιν τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδόσεως ἀναφορικῶς πρὸς τὸ πρόσωπον, εἰς ὃ ἀφορᾷ τὸ ἔνταλμα.

(4) Ἐνταλμα συλλήψεως ἐκδιδόμενον δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ παρὰ τοῦ προσώπου, πρὸς ὃ τοῦτο ἀπειθῆται ἢ παρ' οὐδὲποτε ἀστυνομικοῦ.

(5) Ἐν ἡ περιπτώσει ἤθελεν ἐκδοθῇ ἔνταλμα δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου διὰ τὴν σύλληψιν προσώπου διωκομένου διὰ κλοπὴν ἢ